

Scénář k rozhlasové reportáži

Vypracovaly žákyně deváté třídy Edita Klementová, Magdalena Ďuranová, Kristýna Rosenbaumová, Viktorie Pauknerová, Tereza Anna Krajíčková.

Pod vedením paní učitelky Zuzana Denkové.

Jiří Janovský a jeho život

Ještě před narozením Jiřího Janovského jeho rodina významně zasáhla do dějin českých zemí. Jeho dědeček byl jeden z dělníků, kterým se kladlo za vinu, že způsobili požár Národního divadla: „Né, že ho zapálil, ale byl jedním z těch podezřelých dělníků tuším, že jich bylo šest, kteří prý neuhasnili dobře výheň, když tam letovali něco prostě nějaký okapy nebo co “

Narodil se v Praze 5. prosince 1952, ale většinu svého dětství strávil u babičky v Orlických horách.

Vzpomínky na rok 1968 si vybavuje velmi živě: „ My jsme v Praze bydleli na Vinohradech blízko Československého rozhlasu. Tam probíhaly jako opravdu boje, který prostě vypadaly jak ve válce. A já když jsem se probudil tak můj dědeček, který zažil dvě války „Říkal tak a je to tady bude válka, okamžitě běž nakoupit!“ tak já jsem šel tam stála prostě už řada těch lidí z tý vesnice, tak jsem tam vešel dovnitř říkal jsem dobrý den, teď všichni se na mě tak podívali a ta paní prodavačka se na mě podívala a řekla „Tak jste asi vyhořeli.“ Nakonec vyhořel vedlejší dům, kde bydleli jejich nejbližší přátelé.

V roce 1969 se mu podařilo vyrazit na jahodovou brigádu do Anglie. Pobyt tam prožíval skrz muziku. „Já jsem si koupil první elpíčko Let Zappelin, byl jsem úplně u vytržení. Pak jsem prostě byl na koncertě, prvním mým nějakým jako open air festivalu v britském Plumpton to je u Brightnu dole v jižní Anglii na dostihovém závodišti to bylo a tam jsme se jenom povalovali. A tam nad námi hráli Rolling Stones.“

Ale návrat byl dramatický. „ A přijeli jsme tím vlakem a tam nám přišel naproti tatínek tý jedny moje kamarádky a říkal: “Na nic se mě neptejte a rychle nasedejte do auta.” Tak kamarádka Julinka se ptala: “Kde jsou ostatní naši?” A on řekl: “Na nic se mně neptejte a nasedejte do auta.” A ukázalo se, protože my jsme jim neřekli, zde taková věc, kterou si nedovedete představit bez mobilů a bez telefonů vlastně, oni nevěděli, kdy přijedeme že jo. My jsme měli určený, že přijedeme od asi do asi. Oni nám chodili každý den nám naproti, protože ona ta situace houstla, naproti na nádraží. A při jedné příležitosti, den před tím než jsme skutečně přijeli. Oni skutečně se dostali do potyčky s policajty, takže můj táta dostal zásah slzným plynem, takže nic neviděl a maminku toho mého kamaráda zavřeli.“

Vystudoval Pražské gymnázium. *“ V době, kdy já jsem chodil na gymnázium, tak probíhaly tak zvané stranické prověrky ve státě. Čili všichni členové strany byli zváni před nějakou komisi a tam museli říci, jestli souhlasili nebo nesouhlasili se vstupem armád Varšavské smlouvy v roce 1968. Nám takhle na gymnáziu vyhodili polovinu profesorského sboru.”*

V 70. letech začínal studovat vysokou školu pedagogickou obor dějepis, ruština.

Od roku 1976 vyučoval dějepis, zeměpis, ruštinu a tělocvik na základní škole v Rudné u Prahy, následně od roku 1986 dělal ředitele základní školy v Nučicích, až do roku 2001.